

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ

Αγαπητοί αναγνώστες,

Η εποπτεία στην πρακτική άσκηση των σπουδαστών και στην άσκηση του επαγγέλματος, όπου αυτή απαιτείται, είναι, ως γνωστόν, βασική συνιστώσα της εκπαίδευσης συμπληρώνοντας τη θεωρητική κατάρτιση, σε πολλούς επιστημονικούς τομείς, όπως Κοινωνική Εργασία, Ψυχολογία, Ψυχιατρική, Νοσηλευτική κ.ά. Ιδιαίτερη βαρύτητα έχει για την Κοινωνική Εργασία, όχι μόνον ως μέθοδος απόκτησης και εμπέδωσης γνώσεων στην πράξη, αλλά και ως εργαλείο προσωπικής ανάπτυξης και ωρίμανσης στο πλαίσιο της εποπτικής σχέσης επόπτη και εποπτευόμενου. Στη δυναμική διεργασία της εποπτείας αναφέρονται τα δύο πρώτα άρθρα του παρόντος τεύχους της *Κοινωνικής Εργασίας* (τ. 136/2019).

Η καθηγήτρια Κοινωνικής Εργασίας Μαρία Δημοπούλου-Λαγωνίκα και η επίκουρη καθηγήτρια Κλινικής Ψυχολογίας Ιωάννα Κατσούναρη - Μυριανθέως, στο εμπειριστατωμένο άρθρο τους για την κλινική εποπτεία στους κλάδους της κλινικής Κοινωνικής Εργασίας, της κλινικής Ψυχολογίας και της Συμβουλευτικής, μας παρουσιάζουν το θεωρητικό πλαίσιο αναφορικά με τους ορισμούς, τις λειτουργίες, τις δεξιότητες και τα μεθοδολογικά μοντέλα της κλινικής εποπτείας. Κυρίως όμως, μας κάνουν κοινωνούς του συναισθηματικού κλίματος που αναπτύσσεται κατά τις εποπτικές συνεδρίες, της αλληλεπίδρασης και της δυναμικής διεργασίας που συντελούνται μεταξύ επόπτη και εποπτευόμενου. Το κείμενό τους, που διανθίζεται με παραδείγματα, στηρίζεται και στις προσωπικές εμπειρίες των συγγραφέων από την άσκηση της κλινικής εποπτείας.

Σε μακρά εμπειρία εποπτείας με μικρές ομάδες σπουδαστών Κοινωνικής Εργασίας βασίζεται και το άρθρο της καθηγήτριας Κοινωνικής Εργασίας Μαρίας Σουρραπά-Ασημακοπούλου. Η συγγραφέας επικεντρώνεται στα οφέλη που έχει η εποπτεία όταν γίνεται σε μικρές ομάδες, τόσο για τους εποπτευόμενους όσο και για τον επόπτη. Τονίζει όμως και τις παγίδες που εγκυμονεί για τον επόπτη, δεδομένου ότι ο ρόλος του είναι εξαιρετικά απαιτητικός, κινούμενος εκ παραλλήλου τόσο στο επίπεδο των διαπροσωπικών σχέσεων μέσα στην εποπτική ομάδα, όσο και σ' αυτό του περιεχομένου των συζητήσεων. Η εποπτεία σε μικρές ομάδες φαίνεται να κερδίζει όλο και περισσότερο έδαφος στη σύγχρονη πρακτική της Κοινωνικής Εργασίας, εκτός αν υπάρχει αντένδειξη για κάποιους εκπαιδευόμενους όσον αφορά τις ανάγκες τους.

Τα σεξουαλικά αδικήματα αποτελούν μια "*σιωπηρή επιδημία*", μας λέει ο κοινωνικός λειτουργός και ψυχολόγος Κωνσταντίνος Τόγκας, ο οποίος παρουσιάζει στο άρθρο του βιβλιογραφική μελέτη με θέμα τις στάσεις του κοινού προς τους δράστες των σεξουαλικών εγκλημάτων, τις αντιλήψεις των επαγγελματιών που εμπλέκονται σ' αυτά τα περιστατικά, καθώς και τον ρόλο του κοινωνικού λειτουργού. Εξετάζονται οι μύθοι που κυκλοφορούν ευρέως στο κοινό γι' αυτούς τους δράστες και που δεν τεκμηριώνονται επιστημονικά. Διερευνώνται οι παράγοντες που επηρεάζουν τις κοινωνικές στάσεις, αλλά και πώς επιδρούν οι στάσεις των επαγγελματιών στις προσπάθειες θεραπευτικών παρεμβάσεων, κοινωνικής επανένταξης και πρόληψης της υποτροπής των δραστών στις περιπτώσεις σεξουαλικών αδικημάτων. Μεταξύ άλλων, η "θεραπευτική συμμαχία" μεταξύ επαγγελματία/θεραπευτή και παραβάτη φαίνεται να επιδρά θετικά στα αποτελέσματα της θεραπευτικής διαδικασίας.

Η Συντακτική Επιτροπή